

گزارش روز

سیاست اسفبار صداوسیما در حوزه سلامت

بنفشه‌پور ناجی

به دنبال پخش مکرر تبلیغات دمنوش‌ها و مکمل‌های لاغری در صداوسیما، معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی طی نامه‌ای به رئیس سازمان صداوسیما، این تبلیغات را فاقد پشتوانه علمی دانست و نسبت به آثار سوء پخش این قبیل تبلیغات هشدار داد. اما این اولین باری نیست که صداوسیما با تبلیغات غیرعلمی، سلامت مردم را به مخاطره انداخته است.
تریبون‌دادن به مداخله‌گران پزشکی و طب سنتی که با اظهارات غیرعلمی و غیرکارشناسی سلامت مردم را به خطر انداخته‌اند، یکی دیگر از چالش‌های مربوط به این رسانه است. از سوی دیگر، ترویج شبه‌علم (باورهایی که گوینده ادعای علمی‌بودن آن را دارد، اما در واقع با روش‌های علمی ناسازگار است) موجب شده صداوسیما هر روز بیش از گذشته از یکی از رسالت‌های مهم رسانه‌ای خود که همانا اطلاع‌رسانی و آموزش صحیح به مخاطبان است، دور شود.

انتخاب پزشکان همسوا با خط فکری سازمان

صداوسیما در جایی به مداخله‌گران پزشکی و طب سنتی تریبون می‌دهد که سال‌هاست به دلیل موافق‌نبودن با خط فکری بسیاری از پزشکان برجسته کشور مانع حضور آنان در برنامه‌های مرتبط با حوزه سلامت می‌شود. در واقع انتخاب گزینشی پزشکان فقط با تأیید شورای سیاست‌گذاری این سازمان انجام می‌شود که پزشکان را نه بر اساس تبحر و شهرت، که بر اساس کرایش‌های فکری و همسوی‌بودن با خط‌مشی این سازمان انتخاب می‌کند. برای مثال این شورا در حوزه‌های تخصصی پزشکی و در زمینه هر تخصص خاص فقط به تعداد انگشت‌شماری از پزشکان اجازه حضور در برنامه‌های پزشکی و سلامت را می‌دهد. این در حالی است که به چهره‌های کمترشناخته‌شده حوزه پزشکی پیشنهاد مشارکت را که به معنای پرداخت وجه از سوی پزشک در ازای حضور در تلویزیون است، می‌دهد.

تحریم صداوسیما از سوی جامعه پزشکی

طی سال‌های اخیر جمعی از پزشکان مطرح کشور شامل رؤسای برخی از انجمن‌های پزشکی و اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها و... این سازمان را به دلیل عملکردش تحریم کرده و از حضور در برنامه‌های تلویزیونی خودداری می‌کنند. هرچند برخی از برنامه‌سازان رادیو و تلویزیون تلاش می‌کنند تا با دعوت از این افراد آشتی دوباره‌ای میان این گروه از پزشکان و این سازمان برقرار کنند، اما تحریم‌کنندگان بر این باورند که صداوسیما انعکاس‌دهنده صدای ملی نبوده و فقط صدای اقلیتی از مردم و جریان فکری محدودی را منعکس می‌کند.

وقتی سلامت مردم در اولویت نیست

مدیران صداوسیما در عمل نشان داده‌اند که به تحریم‌کنندگان این سازمان مانند مسئله زیرش مخاطبان بی‌تفاوت هستند. مثال بارز این بی‌اهمیتی را می‌توان در انتخاب افرادی دانست که بدون سابقه فعالیت در حوزه سلامت به عنوان تصمیم‌گیرندگان این حوزه عمل می‌کنند. نتیجه این امر اولویت‌دادن به اخبار و مطالب سیاسی و کم‌اهمیت شمردن مسائل مربوط به سلامت مردم در برنامه‌های این رسانه است.

کارنامه‌ای ضعیف در جلب اعتماد افکار عمومی

بودجه صداوسیما همه‌ساله به یکی از پرچالش‌ترین ردیف‌های بودجه‌ای کشور تبدیل شده است. سازمانی که با وجود دریافت سهم قابل توجهی از منابع عمومی نه‌تنها با کاهش مستمر مخاطب روبه‌روست، که کارنامه‌ای ضعیف در زمینه در جلب افکار عمومی داشته و با بحران اعتماد عمومی روبه‌روست. از سوی دیگر سال‌هاست که به دلیل نهادینه‌شدن نگاه جناحی در این سازمان، مرجعیت خبری خود را از دست داده است.

برداشت روزانه ۹۶ میلیارد تومان از جیب مردم

اخیرا شهاب‌الدین طباطبایی، عضو شورای اطلاع‌رسانی دولت در یک برنامه زنده تلویزیونی خبر داد که هر روز ۹۶ میلیارد تومان از پول مردم وارد سازمان صداوسیما می‌شود. این در حالی است که مردم به اجبار دارند هزینه رسانه‌ای را می‌پردازند که صدای آنان نبوده، بازتاب‌دهنده دغدغه آنان نیست و به بازخورد‌های‌شان بی‌اعتناست. هرچند این مسئله تاگزی نداشته و سال‌هاست که صداوسیما مخاطب‌محور نیست و کارکرد ملی خود را از دست داده است. با وجود بودجه ۳۵ هزار میلیارد تومانی این سازمان در سال ۱۴۰۴ (بیش از بودجه ۱۰ وزارتخانه)، این سازمان اخیرا به دانشگاه‌ها و انجمن‌های علمی اعلام کرده است که پوشش اخبار کنگره‌های پزشکی و علمی از این پس رایگان نبوده و در قالب مشارکت (پرداخت هزینه از سوی مراجع علمی) امکان‌پذیر است.
جالب اینجاست که مدیران صداوسیما بارها از کمبود بودجه این سازمان گلایه کرده‌اند و با توجیه کمبود بودجه همان‌طور که عنوان شد، به برنامه‌های مشارکتی روی آورده‌اند و می‌خواهند هزینه تولید را تا جایی که می‌توانند از بیرون از سازمان حتی از کنگره‌های پزشکی دریافت کنند.

تبدیل‌شدن به سازمانی مصرفی به جای تولیدی

سال‌هاست که صداوسیما به دلیل بی‌توجهی به سلیقه مخاطبان، قهر با بخش عمده‌ای از سرمایه‌های اجتماعی و اولویت‌دادن به برنامه‌های ارزشی از یک سازمان تولیدی که قابلیت تولید محتوای سرگرم‌کننده و آموزشی به‌ویژه در حوزه سلامت مردم را دارد، به یک سازمان مصرفی که سالانه بخش عمده‌ای از بودجه کشور را می‌بلعد، تبدیل شده است. جالب اینجاست که مدیران این سازمان از این بودجه میلیاردی ابراز ناراضایتی کرده و آن را ناکافی می‌دانند. در حالی که آنها به این امر بی‌توجه هستند که اگر این رسانه در جذب مخاطب موفق عمل می‌کرد، می‌توانست در زمینه جذب آگهی نیز عملکرد قابل قبولی داشته باشد و به‌جای سازمانی که مصرف‌کننده بودجه میلیاردی باشد، به سازمانی خودکفا و درآمزا تبدیل می‌شد.

بخش نامه‌های دستوری پخش اخبار امیدبخش

به عقیده منتقدان، صداوسیما با وجود دریافت بودجه میلیاردی، خود را درگیر سیاست‌کاری غلبه دولت و چهره‌های مورد غضب مدیران این سازمان کرده است. از سوی دیگر در سیاستی متناقض با رویه نقد دولت، پس از جنگ ۱۲روزه به خبرنگاران این رسانه اعلام شده است که فقط اخبار امیدبخش و نه منفی را پوشش دهند. برنش اینجاست که چگونه می‌توان از رسانه‌ای که چنین دچار سیاسی‌کاری و سیاست‌های متناقض است، انتظار عملکردی شفاف و به نفع مردم در حوزه‌های مختلف به‌ویژه در حوزه سلامت داشت؟ از دیگر سوء در جایی که بیماران با کمبود داروهای حیاتی مانند انسولین، داروهای مربوط به بیماران سرطانی و سایر بیماری‌های صعب‌العلاج دست‌وپنجه نرم می‌کنند، چگونه این رسانه که نام رسانه ملی را یکد می‌کشد، می‌خواهد صرفا اخبار امیدبخش را پوشش دهد؟ در جایی که فضای مجازی مملو از اطلاعات نادرست است و نیاز مردم به یک رسانه فراگیر مانند تلویزیون که بتواند خلا اطلاع‌رسانی صحیح را پر کند، به‌شدت احساس می‌شود، متأسفانه صداوسیما به رسالت خود به عنوان یک رسانه در زمینه اطلاع‌رسانی شفاف و آموزش صحیح به مردم نمی‌پردازد. در واقع باید گفت علت اصلی روی‌آوردن مخاطبان به رسانه جایگزین که همان رسانه‌های خارج از کشور هستند، ضعف عملکرد، کیفیت پایین برنامه‌ها، مناسب‌نبودن برنامه‌ها با سلیقه مخاطبان و یک سویه بودن برنامه‌های صداوسیماست.

گزارش «شرق» ۴۲ ماه پس از انتشار اسامی روان‌شناس‌های بدون مجوز از سوی سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور

سرانجام پرونده ۸۰۰ روان‌شناس بی‌مجوز

نیلوفر حامدی

از مدرسه متافیزیک تا دوره‌های توسعه فردی، از قانون جذب زندگی تا فنگ‌شویی و چیدمان انرژیک، از محقق قدرت ذهن تا چاکرادرمانی؛ اینها فقط بخش کوچکی از دوره‌های سه‌ فهرست حدود ۸۰۰نفره‌ای است که سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور، ۴۲ ماه پیش منتشر کرد؛ فهرست‌هایی که خرداد سال ۱۴۰۱ منتشر شد، حاوی اسامی روان‌شناسانی بود که بدون تحصیلات دانشگاهی و مجوز، مدعی ارائه خدمات روان‌شناسی در بستر شبکه‌های اجتماعی بودند. سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور نیز با رصد شبکه‌های اجتماعی و فعالیت غیرقانونی این افراد، به انتشار نام این روان‌شناس‌ناها پرداخت. اما، حالا و بعد از گذشت حدود سه سال و نیم از آن تصمیم، فضای روان‌شناسی کشور چه تغییری کرده است؟ «محمد حاتمى»، رئیس این سازمان، معتقد است که این شفاف‌سازی منجر به آگاهی بخشی خوبی در سطح جامعه شد، اما کماکان روان‌شناس‌ناها همچون قارچ در بستر شبکه‌های اجتماعی رشد می‌کنند. اما «امیرحسین جلالی‌ندوشن»، روان‌پزشک اجتماعی و سخنگوی انجمن روان‌پزشکان کشور، معتقد است: «انتشار اسامی روان‌شناسان یا درمانگران غیرمجاز، به‌خودی‌خود نه سیاست پیشگیرانه است و نه مداخله‌ای اصلاح‌گر، بلکه صرفا یک کنش رسانه‌ای است که فقط در صورتی معنا پیدا می‌کند که در دل یک نظام تنظیم‌گری حرفه‌ای روشن و پایدار رخ دهد».

گزارش‌های متعدد

«در حال حاضر چهار هزار و ۵۰۰ نفر در فضای مجازی خدمات روان‌شناسی و مشاوره به‌صورت فعال ارائه می‌دهند که بیش از نیمی از این افسراد مجوز ندارند یا روان‌شناس نیستند. با توجه به افزایش تعداد روان‌شناس‌نماها یا روان‌شناس‌های زرد در جامعه و فضای مجازی، سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور تصمیم به پیشگیری و جلوگیری از آسیب‌رساندن این افراد به مردم جامعه گرفت»؛ اینها بخشی از اظهارات رئیس سازمان نظام روان‌شناسی کشور در سال ۱۴۰۱ و پس از انتشار اولین فهرست این اسامی است. به گفته او، طبق تبصره ۳ ماده ۴ و ماده ۵ قانون تشکیل سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور، مردم باید از مراجعه به افراد فاقد مجوز و شناسنامه نظام روان‌شناسی و مشاوره برای مشاوره روان‌شناسی یا کلاس‌های آموزشی حضوری و آنلاین خودداری کنند. پس از این فهرست، دو لیست دیگر هم منتشر شد و مجموعا ۸۰۰ چهره که برخی از آنها در شبکه‌های اجتماعی طرفداران زیادی نیز داشتند، در اختیار رسانه‌ها قرار گرفت. حالا بعد از گذشت بیش از سه سال، حاتمى به بازتعریف دوباره این سیاست می‌پردازد.

او با اشاره به حساسیت بالای وجود این روان‌شناس‌نماها در کشور به «شرق» می‌گوید: «یکی از برنامه‌های سازمان نظام روان‌شناسی در آن سال مقابله با افرادی بود که به نام روان‌شناس و روان‌کاو فعالیت می‌کردند اما مجوزی نداشتند. این افراد بدون اینکه در این رشته‌ها تحصیلات داشته باشند، با عناوینی‌های متعدد به مقابله با این جریان رفتیم. به افزایش فعالیت اجتماعی فعالیت می‌کردند و کلاس‌های آموزشی داشتند. کلاس مهارت‌های زندگی برگزار می‌کردند و بدون هیچ‌گونه مجوزی به مردم مثلا خدماتی را ارائه می‌دادند که دارای دانش، تخصص، مهارت و تجربه آن را نداشتند. همان موقع هم بود که این افراد به روان‌شناس‌نما یا روان‌شناس‌های زرد معروف شدند؛ کسانی که با استفاده از اعتبار این رشته، صرفا به‌دنبال سودجویی شخصی بودند.»

به گفته او، سودجویی‌هایی هم که در این زمینه رخ می‌داد متعدد بود؛ «از سوءاستفاده‌های مالی با سوءاستفاده‌های فرهنگی، شکایت‌های متعددی به سازمان می‌رسید و ما هم خود را نسبت به آن مسئول می‌دانستیم. همین هم شد که طی بررسی‌های متعدد به مقابله با این جریان رفتیم. به دنبال این اقدامات، سه فهرست در بازه‌های زمانی کوتاهی منتشر شد که در هرکدام از آنها اسامی این افراد که در شبکه‌های اجتماعی فعالیت روان‌شناسی می‌کردند اما فاقد تحصیلات و مجوز بودند، منتشر شد. وی هم، نام حدود ۸۰۰ نفر از این افراد را در رسانه‌ها منتشر کردیم و همان زمان هم این اقدام مورد تأیید و استقبال رسانه‌ها، مردم و حتی مسئولان قرار گرفت».

نیاز به همکاری پلیس فتا و قوه قضائیه

پس از این ماجرا اما مجموعه‌ای از اتفاقات سبب شد این افشاگری، به نتیجه مشخص و روشن ویژه‌ای نرسد؛ «در ادامه چند رویداد پشت‌هم اجازه نداد کاری که شروع کرده بودیم، به‌خوبی پیش برود. مانع اولیه پاندمی کرونا بود. شیوع ویروس کرونا در کشور، شرایط را بحرانی کرد و ما به عنوان سازمان نظام روان‌شناسی کشور مسئولیت‌های جدیدی داشتیم که باید روی آن تمرکز می‌کردیم.» به گفته او، مانع بعدی، ورود وزارت علوم دولت ابراهیم رئیسی به سازمان نظام روان‌شناسی کشور بود. «شیوع کرونا که قدری کم‌رنگ شد، با وقفه طولانی مدت دیگری روبه‌رو شدیم. در شورای مرکزی دوره چهارم سازمان بودیم که وزارت علوم دولت قبلی وارد مدیریت سازمان شد و طی حکمی جدید، دکتر فتحي ریاست سازمان را بر عهده گرفت. نزدیک به ۲۰ ماه هم به‌خاطر این ورود ناگهانی، فعالیت‌ها ما به‌طور کامل دچار وقفه شد و حالا مجددا شاهد شش ماه است که به سازمان برگشته‌ایم و مستقر شده‌ایم».

در حال حاضر هم یکی از جدی‌ترین مطالبات سازمان،

همین موضوع است: «البته گروهی هم بودند که به‌خاطر نفوذ بسالا یا داشتن دنبال‌کننده‌های زیاد در شبکه‌های اجتماعی پس از این افشاگری بازم‌هم به کار خودشان ادامه دادند. اما ما با بازگشت دوباره می‌خواهیم روی همین موضوع مجددا کار کنیم. چهره‌های بدون مجوز و تحصیلاتی که در شبکه‌های اجتماعی فعالیت می‌کنند، بسیار گسترده‌اند و از این راه پول کلانی هم دریافت می‌کنند، بدون اینکه خدماتی به مردم ارائه دهند».

به گفته حاتمى، این افراد مانند قارچ رشد می‌کنند و برای مقابله با آنها همکاری سایر نهاده‌ها هم نیاز است: «مقابله با این افسراد البته به زمی‌ جدی و همکاری و تعامل سایر نهاده‌ها نیاز دارد. پلیس فتا و قوه قضائیه باید در میدان حاضر شوند تا در وهله نخست صفحات این افراد بسته شود. از سوی دیگر، صداوسیما هم جزء سازمان‌هایی است که در آگاهی‌بخشی به مردم می‌تواند نقش ایفا کند. کارشناسی را بدون هماهنگی با سازمان به برنامه‌های تلویزیونی دعوت نکنند و نسبت به این موضوع حساس باشند. سایر رسانه‌های مکتوب هم در این حوزه می‌توانند نقش ایفا کنند. چون در همین لحظه که با یک سری از این افراد برخورد می‌کنیم، پنج نفر دیگر در گوشه دیگری همچون قارچ رشد می‌کنند».

البته رئیس سازمان نظام روان‌شناسی معتقد است مردم هم باید حساسیت ویژه‌ای به این موضوع داشته باشند: «خوشبختانه طی سال‌های اخیر آگاهی مردم بسیار افزایش یافته است، حساس‌تر شده‌اند و کمتر به این افراد اعتماد می‌کنند. با وجود این ما به افزایش آگاهی نیاز داریم. مردم می‌توانند اسامی روان‌شناس‌ها را در سازمان نظام روان‌شناسی جست‌وجو کنند. پروانه و شماره عضویت آنها را چک کنند و بدون تأیید این موارد، سراغ دریافت خدمات روان‌درمانی نروند».

ویزیت پایین برای جذب مراجعه‌کننده

«پونه» ۹ سال می‌شود که منظم و طبق برنامه ماهانه، از خدمات روان‌شناسی استفاده می‌کند. او پس از چندین بار تغییر روان‌شناس، بالاخره فردی را که مورد نظرش بود پیدا کرد و از شش سال پیش تا امروز، فقط به یک روان‌شناس ثابت مراجعه می‌کند. به گفته خودش حالا وضعیت روان‌باثبات‌تری هم دارد و دیگر نیاز به ویزیت‌های هفتگی نیست: «روزی که من استفاده از جلسات ترابی را شروع کرده بودم، پیش روان‌شناس رفتن این‌قدر عادی و همه‌گیر نبود. به همین دلیل هم پیداکردن متخصص سخت‌تر می‌شد. چندین بار روان‌شناسم را تغییر دادم. در آن زمان شرایط مساعدی هم نداشت‌م و گرفتن خدمات مشاوره و روان‌کاوی برایم خیلی نیاز جدی محسوب می‌شد». او خودش هم نزدیک بوده چند بار تحت تأثیر تبلیغات اینستاگرامی روان‌شناس‌نماها قرار بگیرد: «یک مردی بود که صفحه پرفالوئری داشت. خیلی ویدئوهای خوبی هم می‌ساخت و واقعا نزدیک بود سراغ او بروم. تا اینکه یکی از دوستانم به‌شدت هشدار داد و گفت تجربه بسیار بدی با یکی از روان‌شناس‌های بدون مجوز داشته است. چند سال پیش که لیست را منتشر کردند، اتفاقا اسم همان روان‌شناس را در آن فهرست غیرمجاز‌ها دیدم».

به نظر پونه چنین اقداماتی می‌تواند به مردم کمک کند: «من شخصا به نظرم چنین کاری می‌تواند مفید باشد، اما به شرط اینکه واقعا جلوی فعالیت آنها گرفته شود. همین الان اگر اینستاگرام را باز کنید، یک خورار روان‌شناس پیدا می‌کنید که بعید است مجوز و پروانه داشته باشند. کلی هم پول درمی‌آورند. به‌ویژه که خدمات روان‌شناسی حالا خیلی گران شده است و اگر یکی از این افراد قیمت کمتری هم دریافت کند، شوق خوبی برای مردمی خواهد بود که فشار اقتصادی آنها را محاله کرده است».

سلامت

چالش در درمان رایگان کودکان زیر ۷ سال

ایسنا؛ رئیس بیمارستان کودکان بهرامی با اشاره به آنچه «اجرای شتاب‌زده طرح درمان رایگان کودکان زیر هفت سال» خواند، ضمن تأکید بر لزوم تأمین بودجه پایدار برای آن، هشدار داد که این طرح علاوه بر ایجاد مراجعات القایی و افزایش هزینه‌های دولت، با چالش‌های جدی در عدالت سلامت و پرداخت مطالبات بیمارستان‌ها از سوی بیمه‌ها روبه‌روست. یوسف مجتهدی ادامه داد: «اغلب پزشکان تمایل دارند ارتباط مالی با بیمار خود نداشته باشند و حتی از رایگان‌شدن ویزیت بیماران خود ناراحت نیستند. قطع ارتباط پزشکان و بیماران از نظر مالی به سلامت نظام سلامت کمک می‌کند. اگر تصمیم بر این است که حقوق پزشکان را بیمه‌ها پرداخت کنند، پرداختی‌ها باید با تعرفه مناسب باشد.

طرح درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال، اقدامی مثبت اما شتاب‌زده بود و هدف از اجرای این طرح، برطرف‌کردن بخشی از دغدغه مردم است».

او افزود: «نظام سلامت، نظامی درهم‌تنیده است و اجرای یک سیاست در یک بخش می‌تواند تبعاتی برای سایر بخش‌ها داشته باشد. اگر سیاست‌گذاران تصمیم گرفته‌اند یک سیاست را در کشور اجرا کنند، بودجه و اعتبار لازم سیاست مد نظر خود را فراهم کنند. برای مثال، اگر سیاست‌گذاران تصمیم گرفته‌اند درمان کودکان کمتر از هفت سال را رایگان کنند، بودجه و اعتبار این سیاست را باید در اختیار سازمان‌های بیمه‌گر قرار دهند. هنگامی که با سازمان‌های بیمه‌گر سخن می‌گویم، اظهار می‌کنند که بودجه مشخصی برای این موضوع دریافت نکرده‌اند تا به تبع اعتبار دریافتی، سهم بیمارستان‌ها را پرداخت کنند. یوایی یک سیستم، وابسته به پرداخت مابازای تعهدی است که انجام می‌دهد».

این فوق تخصص نفرولوژی کودکان با بیان اینکه خدمات بیمارستان‌ها در هر ساعت شبانه‌روز انجام می‌شود، گفت: «تصمیم بر این بود که هزینه‌های درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال در فواصل زمانی مشخص به حساب بیمارستان‌ها واریز شود اما سازمان‌های بیمه‌گر این هزینه‌ها را به موقع پرداخت نمی‌کنند».

او با بیان اینکه درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال به بازنگری نیاز دارد، گفت: «طرح درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال، یک مداخله برای نظام سلامت کشور است و این اقدام می‌تواند راهنمای ما برای سایر اقدامات آینده باشد. طرح درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال سبب افزایش مراجعات القایی شده، به طور مثال، بیمار بابت سرماخوردگی ساده به بیمارستان مراجعه می‌کند و خواهان درمان بیماری توسط یک فوق تخصص ریه کودکان است. سیستم نظام سلامت در نظر دارد مشکلات نظام ارجاعی را برطرف کند، این‌در حالی است که اجرای طرح درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال سبب بروز مشکلات بیشتر شد».

او افزود: «طرح درمان رایگان کودکان کمتر از هفت سال، میزان توقع از نظام سلامت را افزایش داده و شاید توقع ایجادشده را در تمام کشور نتوانیم پاسخ دهیم؛ به طور مثال، شاید فوق تخصص ریه کودکان در تمام کشور در دسترس نباشد. همچنین تصور نمی‌کنم که هیچ نظام سلامتی در هر نقطه‌ای از دنیا بتواند در هر زمان خدمات فوق‌تخصصی در اختیار همه مراجعه‌کنندگان قرار دهد؛ چراکه تأمین فوق تخصص ریه در هر ساعت شبانه‌روز بسیار هزینه‌بر است».

مجتهدی‌فر ادامه داد: «همچنین به دلیل اینکه ویزیت یک پزشک عمومی با فوق تخصص ریه کودکان متفاوت است، هزینه بیشتری بر دولت تحمیل می‌شود. اگرچه جلوگیری از مراجعات القایی به فرهنگ‌سازی نیاز دارد اما اگر مردم بدانند که برای مراجعه به یک پزشک عمومی یک هزینه نسبت به پزشک تخصصی باید هزینه بیشتری پرداخت کنند، برای یک سرماخوردگی ساده به پزشک فوق تخصص مراجعه نمی‌کنند».

حاتمی: «مانع اولیه

برای به‌نتیجه‌رسیدن

پرونده روان‌شناسان

متخلف، پاندمی کرونا

بود. شیوع ویروس

کرونا در کشور، شرایط

را بحرانی کرد و ما

به عنوان سازمان

نظام روان‌شناسی

کشور مسئولیت‌های

جدیدی داشتیم که

باید روی آن تمرکز

می‌کردیم. مانع

بعدی، ورود وزارت

علوم دولت ابراهیم

رئییسی به سازمان

نظام روان‌شناسی

کشور بود. شیوع کرونا

که قدری کم‌رنگ شد،

با وقفه طولانی مدت

دیگری روبه‌رو شدیم»